

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Elena Covalenco
Judecători – Liliana Catan și Ion Arhiliuc,
a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2013, declarat de inculpata

***Romanova Ludmila Piotr**, născută la 06 aprilie 1962 în or. Kemerovo Belovschii, Federația Rusă, domiciliată în or. Florești, str. Mihai Viteazul 56/10.*

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 27 noiembrie 2011 – 29 aprilie 2013;
- instanța de apel: 24 mai 2013- 13 noiembrie 2013;
- instanța de recurs: 28 ianuarie 2014- 12 martie 2014;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Florești din 29 aprilie 2013, a fost încetat procesul penal în privința Liudmilei Romanova, învinuită în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, deoarece a intervenit prescripția de tragere la răspundere penală.

Acțiunea civilă a fost admisă și dispusă încasarea din contul inculpatei în beneficiul Centrului de Sănătate Publică Florești a prejudiciului material, ce constituie sumă de 658,40 lei, ca plată compensatorie urmare a prezentării certificatului medical fals; suma de 596,80 lei, pentru procedurile executorii și suma de 5000 lei, pentru achitarea serviciilor juridice acordate de avocat.

Totodată, prin încheierea din 02 mai 2013 a Judecătoriei Florești s-a înlăturat omisiunea vădită din dispozitivul sentinței din 29 aprilie 2013, dispunându-se încasarea de la inculpată în beneficiul Centrului de Sănătate Publică Florești a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei.

2. *În fapt*, pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat, că Romanova Ludmila, în ultima decadă a lunii decembrie 2009 - prima decadă a lunii ianuarie 2010, activînd în calitate de instructor - dezinfectolog al Centrului de Sănătate Publică Florești, deținînd certificatul de concediu medical seria 08 nr.

192517 din 21 decembrie 2009, în care erau înscrise date false, conform cărora în perioada de timp 24 decembrie 2009 - 05 ianuarie 2010, pe motiv de boală s-ar fi aflat în concediu de boală, intenționat, cu scopul beneficierii de eliberare a îndemnizației de concediu medical pentru perioada respectivă, a folosit certificatul de concediu medical fals confecționat pe numele său și l-a prezentat la contabilitatea Centrului de Medicină Preventivă Florești.

Conform informației Serviciului de Grăniceri a Republicii Moldova, Romanova Ludmila, în perioada de timp 24 decembrie 2009 - 10 ianuarie 2010, nu s-a aflat pe teritoriul Republicii Moldova.

În drept, acțiunile inculpatei au fost încadrate în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, *deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care eliberează de obligații*.

3. Ne fiind de acord cu sentința și încheierea, inculpata a atacat-o cu apel, după care a depus și supliment la apel, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea apelului apelanta a invocat, că la pronunțarea sentinței i-a fost încălcat dreptul la interpret și că nu se consideră vinovată de comiterea infracțiunii în criminate, deoarece nu a comis nici o infracțiune. Ea a fost bolnavă, i-a fost deschis buletinul de boală și nu e vina ei, dacă cineva din medici a încălcat Regulamentul.

Totodată, inculpata a indicat că nu este de acord cu acțiunea civilă admisă, deoarece nu au fost prezentate probe ce ar confirma prejudiciul moral în sumă de 10000 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2013 a fost admis parțial apelul inculpatei, casată sentința și încheierea, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Romanova Ludmila a fost condamnată în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, cu încetarea procesului penal, pe motivul intervenirii prescripției de tragere la răspundere penală potrivit art. 60 al.1 lit.a) Cod Penal.

Acțiunea civilă a fost admisă și dispusă încasarea din contul inculpatei în beneficiul Centrului de Sănătate Publică Florești a prejudiciului material, în sumă de 658,40 lei, ca plată compensatorie urmare a prezentării certificatului medical fals; suma de 596,80 lei, pentru procedurile executorii și suma de 5000 lei, pentru achitarea serviciilor juridice acordate de avocat.

În partea încasării de la inculpată a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

4.1. La adoptarea soluției sale, instanța de apel a conchis că, probele acumulate pe caz au fost analizate și verificate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, confirmând incontestabil vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate, vinovăția fiind confirmată și prin declarațiile reprezentantului părții vătămate Țaruș Ana, a martorilor Verbovici Alexei, Mensa Ala, Platon Lilia, Sandu Boris, Iapără Olga, prin materialele cauzei și

anume: ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 08.08.2011, prin care din Judecătoria Florești a fost ridicat certificatul de concediu medical seria 08 nr. 192517, din 21.12.2009, eliberat la 21.12.2009 pe numele inculpatei cu date vădit false (vol. I, f. d. 5-6); ordonanța din 09.08.2011, prin care certificatul medical seria 08 nr.192517 din 21.12.2009, eliberat la 21.12.2009 pe numele inculpatei a fost ridicat drept corp delict și anexat la cauza penală (vol. I, f. d. 12); informația Serviciului de Grăniceri a Republicii Moldova, prin care se constată că Romanova Ludmila, în perioada de timp indicată în certificatul medical în cauză, adică de la 24.12.2009 până la 10.01.2010 nu s-a aflat pe teritoriul Republicii Moldova (vol. I, f.d. 68).

Argumentul invocat de apelantă, precum că la pronunțarea sentinței pe caz de către instanța de judecată i-a fost încălcat dreptul la interpret, instanța de apel l-a considerat neîntemeiat, dat fiind faptul că potrivit procesului-verbal al ședinței judiciare din 29.04.2013 (vol. II, f. d. 65), la etapa deliberării și pronunțării sentinței pe caz, a fost prezent și interpretul A. Scorță, fapt confirmat prin semnătura interpretului din procesul-verbal al ședinței judiciare.

Colegiul penal a reiterat că, instanța de judecată just a ajuns la concluzia de încetarea a procesului penal în baza art. 53 lit. g) și art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal în privința inculpatei, în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspunderea penală, dat fiind faptul, că infracțiunea de care este acuzată Romanova Ludmila face parte din categoria celor ușoare pentru care legea penală prevede pedeapsă penală cu închisoare pe un termen de până la 2 ani, dat fiind faptul că infracțiunea fost săvârșită în ultima decadă a lunii decembrie 2009- prima decadă a lunii ianuarie 2010.

Totodată, instanța de recurs a considerat ca fiind lipsit de temei argumentul invocat de avocatul inculpatei în cadrul ședinței de judecată, precum că Centrul de Sănătate Publică Florești nu a fost recunoscut ca parte vătămată pe caz, iar în materialele dosarului nu este o ordonanță sau încheiere a instanței de fond, deoarece prin ordonanța procurorului din 10.09.2011 CSP Florești a fost recunoscut ca parte vătămată pe caz și astfel se bucură de toate drepturile acordate prin lege, inclusiv și de a înainta acțiune civilă prin reprezentantul său. Ordonanța dată este prezentă în materialele cauzei (vol. I, f. d. 96).

În ce privește acțiunea civilă înaintată, Colegiul penal a considerat că instanța de fond întemeiat a admis în latura prejudiciului material, însă neîntemeiat a admis acțiunea civilă în latura prejudiciului moral cu dispunerea încasării de la inculpată în beneficiul Centrului de Sănătate Publică Florești sumei de 10 000 lei, deoarece reprezentantul părții vătămate nu a prezentat instanței careva probe ce ar confirma în general existența prejudiciului moral.

5. Împotriva hotărârii menționate, inculpata a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea recursului a indicat că, partea vătămată nu a fost inclusă în lista probelor, iar ulterior, în cadrul ședinței de judecată, reprezentantul părții vătămate a înaintat un demers prin care a solicitat recunoașterea Centrului de Sănătate Publică Florești ca parte vătămată pe cauza dată, primind răspuns de la instanța de judecată, în care nu a fost recunoscută nici ca parte civilă.

Totodată, recurenta a reiterat că, în acțiunile sale nu există componenta de infracțiune prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal, și anume lipsește latura subiectivă, care se realizează cu intenție directă.

Mai mult ca atât, Romanova Ludmila a menționat că la materialele cauzei este anexată informația de la CSP Florești, adresată procurorului general, în care se indică că nu sunt pretenții față de ea, deaceia incorect a fost admisă încasarea prejudiciului material.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Recurenta a invocat în recursul ordinar ca temei pentru recurs pct. 8) și 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, de fapt referindu-se la dezacordul său cu aprecierea probelor și a nevinovăției sale, în comiterea infracțiunii imputate.

6.1 Conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și apel cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Colegiul penal reține că acest temei nu și-a găsit confirmarea în instanța de recurs, mai mult, din conținutul recursului, rezultă că recurenta critică aprecierea probelor și reîncadrarea greșită a acțiunilor sale, or, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, astfel, argumentul expus în recurs este neîntemeiat și se respinge, deoarece soluția criticată este una corectă, ce rezultă din cumulul de probe prezentate și anexate la materialele cauzei și respectiv cercetate în ordinea prevăzută de lege, dîndu-li-se aprecierea cuvenită.

Totodată, instanța de recurs menționează că, referitor la argumentul expus de recurentă, precum că Centrul de Sănătate Publică Florești nu a fost recunoscut în calitate de parte vătămată în speța dată, acesta a fost obiect de discuție la judecarea

cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție, pe care Colegiul penal și-o însușește pe deplin, ori materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au adus la pronunțarea hotărîrii recurate.

În aceeași ordine de idei Colegiul mai respinge și afirmația recurentei vis-a-vis de lipsa pretențiilor față de ea, or potrivit adresării medicului șef al CSP Florești, pretenții nu sunt către organele de drept pe marginea cazului Romanova L., și nicidecum față de ea.

6.2. Conform art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și apel cînd fapta imputată nu întrunește elementele infracțiunii.*

La acest motiv, Colegiul penal menționează că potrivit probelor administrate și obiectiv apreciate, vinovăția inculpatei a fost pe deplin dovedită și acțiunile ei corect sau calificat în baza art. 361 alin. (1) Cod penal.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de recurentă nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în recurs se verifică numai chestiunile de drept.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază ca fiind corectă și motivată concluzia instanței de apel, deoarece corespunde circumstanțelor de fapt ale cauzei, temeiurile invocate de recurentă și anume art. 427 alin. (1), pct. 6) și 8) Cod de procedură penală nu persistă în cauză, iar hotărîrea atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata Romanova Ludmila împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2013 în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată se va pronunța la 02 aprilie 2014.

Președinte:

Elena Covalenco

Judecători:

Liliana Catan

Ion Arhiliuc